

МАНДОЛИНАТА-

ТОВА Е МОЯТ ЖИВОТ

© Сашо Димитров, автор, 2019 г.
© Стефка Иванова, корица, 2019 г.
© Книгоиздателска къща „Труд“, 2019 г.

ISBN 978-954-398-611-8

Сашо Димитров

МАНДОЛИНАТА- ТОВА Е МОЯТ ЖИВОТ

Спомени на маестро Сашо Димитров – Балалайката

Книгоиздателска къща „Труд“
2019 г.

Сашо Димитров преди концерт 2000 година.
От семейния архив

Бележка за издаването на тези спомени / 7

Как започна и продължи / 9

Спомени за Еди Казасян и незабравимата Леа Иванова /65

Спомени от колеги / 96

Бележки от семейството / 104

Бележка за издаването на тези спомени

Прекланям се пред светлата памет на баща ми Сашо Димитров – Балалайкаца, пред неговия музикален гений, пред неговата упоритост, пред неговата безгранична енергия и усърденост да търси нови, стари, любими, различни, симфонични, кънпри, джазови, популярни, уникални „парчета“, пред огромния му капацитет да им вдъхне душа с перо и струните на любимата си архаична мандолина (с ключове от стопинки, които собственооръчно беше запоил).

Татко, прекланям се пред огромното ти сърце, пред силата ти да поделиш първото място между двете най-скъпи неща в живота ти – музиката и семейството, или – семейството и музиката. Защото за теб те бяха заедно на пиедестал. И както гласи известната мъдрост – „Зад всеки велик мъж стои велика жена“ – това важи и за нашето семейство.

Тук искам да отбележа, че както за всички постижения в музикалната му кариера, така и в личен план най-голям принос има неговата съпруга (моята майка) Радка Димитрова, която неуморно и безусловно го следваше на всички концерти и турнета, която беше плътно до него, за да му включи кабела, да му подаде

мандолината, както и да му подаде чорапите и подреди масата...

Татко, благодаря ти за прекрасното детство, което ми даде, за любовта към музиката, за това че имах щастието да свирим заедно както вкъщи така и на сцена, благодаря ти, че нашият дом винаги беше изпълнен с музика, хармония (не само музикална) и човечност! Благодаря ти за това, че беше най-добрият татко, който винаги намираше да сподели нещо смешно или да изрецитира хумористична поема! Ти не само живееше с музиката на Чарли Чаплин, но и девизът му „Ден без смях е пропилян ден“ беше мото на моя живот. Благодаря ти, че си винаги около мен и непрекъснато ми помагаш!

Татко, зная, че не си се съмнявал, че ще изпълня своята част от нашия пакт – ако един от нас си опиде, другият да се заеме с издаването на тази книга. За мен това е чест! Благодаря, че сподели някои спомени от музикалния си живот и така увлекателно ги описа!

Соня Сашова Кисъов

(увекочавайки паметта на татко, по повод
две години откакто замина за Вечния свят)

